

תת"ע 4233/02/15 - מדינת ישראל נגד סוסקינד מקסים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4233-02-15 מדינת ישראל נ' סוסקינד מקסים
תיק חיצוני: 21210008237

בפני	כב' השופט אריה זרזבסקי
המאשימה/המשיבה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם/ המבקש	סוסקינד מקסים ע"י ב"כ עו"ד אביחי חג'בי

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 לעיון בחומר חקירה.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות, בכך שדגימה אוויר נשוף שנערכה לו ביום 1.1.15, בשעה 05.25 נמצאו בגופו אלכוהול בריכוז של 515 מקג'.
3. המבקש עתר לביהמ"ש לגילוי חומר חקירה ובסופו של דבר המחלוקת בין הצדדים מתפרשת בשני ענינים:
 - א. גילוי הרישום הפלילי, המשמעותי, ותיקו האישי של עד התביעה סלמאן חיר.
 - ב. קבלת רשימת השוטרים שהיו במחסום האכיפה במועד בו מיוחסת העבירה.
4. ביום 29.4.15 קיימתי דיון במעמד הצדדים.
ב"כ המבקש הוסיף וטען כי המדובר בחומר חקירה הנחוץ להגנה.
לענין חומר החקירה הנוגע לעד התביעה נטען כי המדובר בגרסאות לאומתיות בין המבקש/ נאשם, ובין עד התביעה וביהמ"ש יצטרך להכריעה בענין מהימנות העד ומכאן החשיבות לקבלת הרישום הפלילי המשמעותי והתיק האישי של העד.

לעניין רשימת השוטרים שהיו במחסום, טוען ב"כ המבקש כי נכחו במקום שוטרים נוספים ובגרסתם של שוטרים אלה להאיר על עובדות המקרה.

5. לטענת המשיבה, הבקשה לעיון ברישום פלילי משמעת, ובתיק האישי הינה רחוקה ואין בחומר חקירה זה שום דבר הקשור לכתב האישום שהוגש כנגד המבקש.

לעניין מסירת שמות השוטרים במחסום, המדובר בארוע שהיה בערב הסילבסטר בו היתה הערכות גדולה של שוטרים, ואין טעם להביא את כל השוטרים לביהמ"ש.

6. דיון והכרעה

המבחן ליישומו של סעיף 74 לחסד"פ והקובע מה יכנס לגדרו של המונח "חומר חקירה" הינו "מבחן הרלוונטיות".

בעניין זה הלכה פסוקה היא ש"כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום הפלילי, הינו חומר חקירה כמשמעותו בחוק".

(ראה בש"פ 9322/99 מסארווה).

עוד נקבע כי מעבר למבחן הרלוונטיות, הקביעה של חומר כחומר חקירה צריך שתהא מודרכת עפ"י כלל "השכל הישר" ונפסק כי בעניין זה כשביהמ"ש בודק את החומר המבוקש אין הוא צריך להפליג למרחקים או לקבל ראיות שהרלוונטיות שלהן לאישום היא רחוקה ושולית.

7. כמו כן, נקבע כי "תקווה ספקולטיבית" של ההגנה, שימצא אולי בתיק מסוים חומר כלשהו שיעזור לה לנגח בו את המשטרה, או את התביעה, הינו ניסיון לעשות מה שקרוי "מסע דייג", אלה בוודאי אינם מצדיקים מתן צו להכללת תיק כזה בתוך חומר חקירה" (ראה בג"ץ 233/85 אל הוזייל ואח' נ' משטרת ישראל).

8. בבש"פ 600/15 (הירשמן) נפסק כי:

"גיליון מרשם פלילי של עד יועבר לעיונו של נאשם רק לאחר שעבר את מסננת הרלוונטיות ומשנמצא כי יש בו תועלת פוטנציאלית להגנתו ... אלא שזכותו של נאשם להתגונן איננה זכות מוחלטת וכאשר האפשרות לפגיעה בה אינה קיימת או כשהיא רחוקה ובלתי משמעותית, יש ליתן משקל הולם גם לזכויותיהם של עדים ולאינטרסים

המוגנים שלהם ..

מדובר בחומר שהרעיון בו ככזה, כרוך בפגיעה לכאורה בפרטיותם של העדים במשפט ... ובזכותם לכבוד" (ראה פסקאות 6 ו- 7).

9. במקרה שלפנינו המדובר במחלוקת בין גרסאות שונות בתיק אשר על ביהמ"ש להכריע בו עפ"י התרשמותו והגיון הדברים שבו, ועניין זה מצוי לפתחו של ביהמ"ש לתעבורה כדבר שבשגרה.

המבקש אינו מבהיר באופן קונקרטי כיצד קבלת המרשם הפלילי המשמעותי, והתיק האישי תביא לו תועלת להגנתו, לבד מהאמירה הכללית כי ישנן גרסאות לאומתיות, וכי על ביהמ"ש להכריע בהן.

בעניין זה נראה כי אכן בקשת המבקש אינה חריגה מגדר של תקווה ספקולטיבית ורחוקה שאין בה להצדיק קבלת החומר לעיונו, ולפיכך הבקשה לעיון במרשם הפלילי המשמעותי ובתיק האישי עולה כדי מסע דיג, ואני בעניין זה דוחה את הבקשה ואין המדובר בחומר חקירה.

10. באשר לבקשה המתייחסת לקבלת רשימת השוטרים שהיו במחסום האכיפה במועד בו מיוחסת העבירה למבקש, נראה כי אכן המדובר בחומר חקירה שהינו רלוונטי ועשויה להיות למבקש תועלת פוטנציאלית להגנת המבקש/הנאשם, לפיכך אני מורה בזאת למשיבה/ למאשימה, להעביר לסנגור תוך 30 יום מתן החלטה זו את רשימת השוטרים שהיו במחסום האכיפה במועד בו מיוחסת העבירה למבקש/לנאשם.

זכות ערר כדין.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, בהעדר הצדדים.